

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 15 września 2014 r.

Poz. 2445

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2 131.2014 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 12 września 2014 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn.zm.) w związku z art.4 ust.1, art.15 ust.2 pkt 6 art.27 i art.28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /j.t. Dz. U. z 2012r. poz.647 z późn.zm./ oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz. U. Nr 164 poz.1587/.

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Miejskiej w Iwoniczu-Zdroju Nr L/333/2014 z dnia 5 sierpnia 2014r. w sprawie uchwalenia Zmiany Nr 1 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „IWONICZ-ZDRÓJ”.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr L/333/2014 z dnia 5 sierpnia 2014 r. Rada Miejska w Iwoniczu-Zdroju uchwaliła zmianę Nr 1 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „IWONICZ-ZDRÓJ”.

Dokonując analizy przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził nieprawidłowości i uchybienia obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na samym wstępie należy zauważyć, że postanowienia uchwalonej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Iwonicz-Zdrój” dotyczące terenu oznaczonego symbolem 1ZL zawarte w § 45a zmienianej uchwały są niewłaściwe, gdyż nie ustalają zasad zagospodarowania, a jedynie odsyłają do zachowania ich zgodności z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi lasów, a w tym przypadku ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2014 r. poz. 1153 z późn. zm.), lasem jest grunt związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywanie dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywane na parkingi leśne i urządzenia turystyczne stosownie do art. 3 pkt 2 wyż. cyt. ustawy. Jak wynika z ww. przepisu w ramach terenów leśnych dopuszczono budynki wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej. Zgodnie zaś z § 45a uchwały zmienianej, zasady zagospodarowania i warunki zabudowy terenu lasu w strefie „A” uzdrowiska, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1ZL, odniesiono do przepisów odrębnych i tym samym ustalono cały katalog sposobu rozumienia zagospodarowania gruntu jako lasu, jaki został określony w ustawie o lasach.

Tak więc w ramach terenu oznaczonego symbolem 1ZL dopuszczono również lokalizację budynków związanych z gospodarką leśną, dla których nie ustalono warunków zabudowy, co narusza art. 15 ust.2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.).

W tym miejscu należy podkreślić, że stosownie do art.4 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2012r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz.U. z 2012r. poz.647 z późn.zm./ ustalenie

przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ustalania planu miejscowego winny zatem określać wszystkie nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, na co wskazuje treść §4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /Dz. U. Nr 164 poz.1587/.

Każdy plan miejscowy prowadzi bowiem w konsekwencji do ograniczenia prawa własności, gdyż narzuca określone ograniczenia w sposobie zagospodarowania nieruchomości. Dlatego też istotne jest, aby każdy obywatel, podmiot gospodarczy, instytucja czy organizacja mogły uzyskać precyzyjną wiedzę na temat danego ograniczenia bez potrzeby odnoszenia się do przepisów odrębnych.

W tym miejscu wymaga podkreślenia, że kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, który to podlega szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jego regulacje dotyczą różnych podmiotów, a w związku z tym zapisy takiej uchwały winny być jednoznaczne, czytelne i precyzyjne, a także nie powinny budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia organ nadzoru stwierdził, że podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Iwoniczu-Zdroju naruszyła w sposób istotny przepisy art.4 ust.1 i art.15 ust.2 pkt 6 w związku z art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2012r. Nr 647 z późn.zm./.

Zgodnie z brzmieniem art.28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Wobec wagi wskazanych wyżej naruszeń przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu, stwierdzenie w całości nieważności przedmiotowej uchwały jest całkowicie uzasadnione i konieczne.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

**z up. Wojewody Podkarpackiego
Dyrektor Generalny Urzędu**

Janusz Olech